

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 เลขรับ..... 38256
 วันที่ 30 ก.ค. 2568
 เวลา.....

ที่ ยธ ๑๑๐๖.๐๒/๔๗๖๒๘

สำนักงาน ป.ป.ส.
 ๕ ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมร้านขายน้ำดื่มใบกระท่อม

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนภูมิบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการขายใบกระท่อมและน้ำดื่มกระท่อม
 จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้ประชาชนสามารถครอบครอง บริโภค และใช้ประโยชน์จากพืชกระท่อม และส่งเสริมให้มีการพัฒนาพืชกระท่อมให้เป็นพืชที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ตลอดจนมีการกำหนดมาตรการกำกับดูแล การจำหน่าย และการโฆษณา เพื่อมิให้มีการบริโภคใบกระท่อมมากเกินไปจนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ในทางที่ผิด โดยการผสมปรุงแต่งโดยสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ อันจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค และความสงบเรียบร้อย ต่อชุมชนสังคมโดยรวม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ขอเรียนว่า ปัจจุบันได้ปรากฏข่าวสารการขายพืชกระท่อมในลักษณะหาบเร่ แผงลอย และการขายน้ำดื่มใบกระท่อม ทำยรรยงทุกในพื้นที่สาธารณะ โดยไม่มีการจัดเก็บขยะมูลฝอย และมีการทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในพื้นที่สาธารณะ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนมีการขายน้ำดื่มใบกระท่อมให้เยาวชน ที่เป็นกลุ่มบุคคลที่จะต้องถูกคุ้มครองตามพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พ.ศ. ๒๕๖๕ และรัฐบาลได้ให้ความสำคัญ ในเรื่องนี้โดยกำหนดมาตรการในการควบคุมแก้ไข และให้ผู้ขายพืชกระท่อมจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ในการนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงขอความร่วมมือท่านในการดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ (๑) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่ หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้ พร้อมทั้งโปรดแจ้งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ดำเนินการสร้างการรับรู้ให้กับประชาชน เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้ นายสุรศักดิ์ เรือนศรี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๑๒๗๘ ๔๑๐๒ เป็นผู้ประสานในรายละเอียด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายมานะ ศิริพิทยาวัฒน์)

รองเลขาธิการ ป.ป.ส. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
 เลขรับ..... 3377
 30 ก.ค. 2568
 เวลา.....

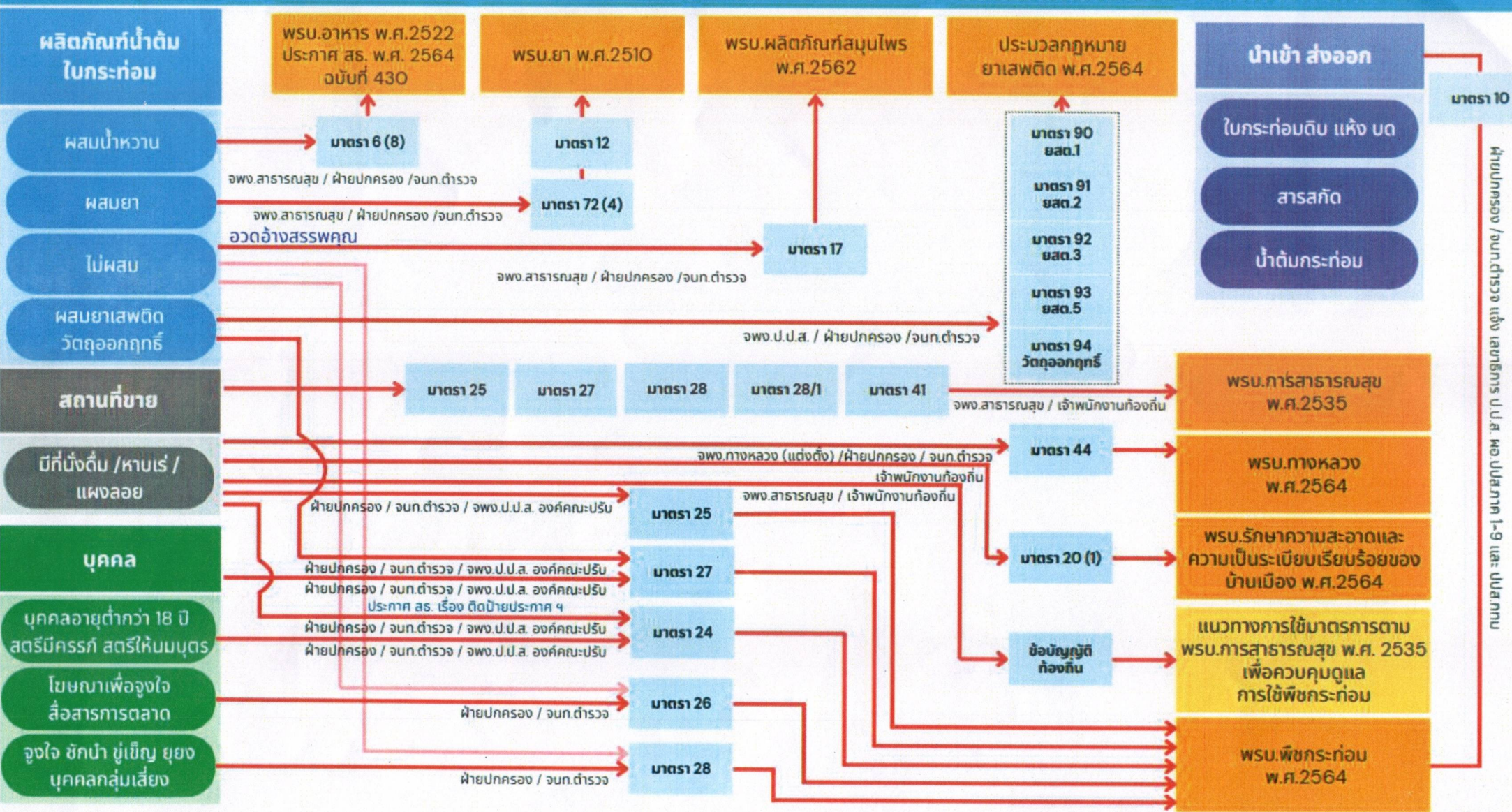
สถาบันสำรวจและควบคุมพืชเสพติด

โทร. ๐ ๕๓๑๑ ๒๔๖๘ - ๙ ต่อ ๒๐๐๓๑

โทรสาร ๐ ๕๓๑๑ ๒๔๗๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_ncsci@oncb.go.th

แผนภูมิบูรณาการการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการขายใบกระท่อมและน้ำดื่มกระท่อม

ฝ่ายปกครอง / จนท.ตำรวจ / เจ้าพนักงานท้องถิ่น / เจ้าพนักงานท้องถิ่น

**แนวทางการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม**

กรมอนามัยได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๒๗.๐๓/๕๐๑๙ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการสาธารณสุขได้มอบหมายให้กรมอนามัย ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าวหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อขอความเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เรื่อง แนวทางการใช้อำนาจของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือของ กรมอนามัย โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมอนามัย) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร และผู้แทนเทศบาลตำบลเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชลบุรี เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ดังนี้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งทางปกครองให้ผู้ดำเนินกิจการที่ต้องควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้รับ ใบอนุญาตได้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ ในการกำกับ ดูแลกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อม ของมนุษย์ในด้านต่างๆ และกำหนดมาตรการกำกับดูแลและป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอและมี ประสิทธิภาพ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบันโดยหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ได้บัญญัติมาตรการเพื่อกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพไว้ตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และ มาตรา ๓๓ ซึ่งเป็นมาตรการที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปแก่กิจการที่กำหนดให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อประโยชน์ของรัฐในการกำกับดูแลและป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ และใช้กับผู้ดำเนินกิจการ ดังกล่าวทุกคนในลักษณะที่เป็นการค้า ไม่ว่าจะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ก็ตาม การควบคุมดูแลผู้ดำเนินกิจการจึงรวมถึงผู้ดำเนินกิจการที่ไม่ได้รับใบอนุญาตด้วย ซึ่งกรณีทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๔ คณะที่ ๕ คณะที่ ๗ และคณะที่ ๘) ได้เคยให้ความเห็นไว้ในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจสั่งการให้โรงงานระงับการกระทำ ที่ฝ่าฝืนและปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๗ แห่ง พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติขึ้นเพื่อควบคุมผู้ประกอบการโรงงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบ กิจการโรงงานที่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ดังนั้น อำนาจสั่งการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตราดังกล่าวจึงครอบคลุมถึงผู้ประกอบการโรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า กรณีที่ตรวจพบผู้ดำเนินกิจการที่กำหนดให้เป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และต้องระวางโทษ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในขณะที่เดียวกัน การกระทำดังกล่าวก็เป็น การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าว สั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่ง ให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องได้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นว่าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็สามารถสั่งให้หยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่า จะเป็นที่น่าพอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ ซึ่งหากผู้ดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งดังกล่าวก็เป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ ซึ่งจะต้อง

ระวางโทษตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกา
ที่ ๑๐๘๙/๒๕๕๑ ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ จึงเป็นอีกมาตรการหนึ่ง
นอกเหนือจากมาตรา ๓๓ เพราะมาตรา ๓๓ เป็นกรณีผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมโดยต้องขอรับ
ใบอนุญาต ส่วนมาตรา ๔๕ เป็นเรื่องของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ว่า
ผู้ดำเนินกิจการนั้นจะได้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม อันเป็นคนละกระทงความผิดกัน สำหรับกรณีตามที่หารือนี้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้
(อ้างอิงจากบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ และการกำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด
ในข้อกำหนดของท้องถิ่น) เรื่องเสร็จที่ ๔๘๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖)